

U spomen Ada Nagy

(1920.-2019.)

Dana 26. veljače u 99. godini preminula je glumica Ada Nagy koja je glede dugovječnosti zamalo "sustigla" Zvonimira Rogoza (1887.-1988.), najdugovječnijeg hrvatskoga glumca. Rođena je u Zagrebu, a novijim naraštajima glumaca i kazalištaraca njezino je ime gotovo nepoznato.

Ratnih četrdesetih počelo je u HNK njezino kazalištarenje; bila je polaznica Glumačke škole te dobivala manje i epizodne uloge. No, nakon rata kada je bila u stalnome angažmanu imala je drukčiji status, dobivala je složenije, zahtjevnije, jače role. Često je glumila u djelima hrvatskih pisaca, a to su bile uglavnom praizvedbe. Sudjelovala je, kao Magda, u praizvedbi komedije Prst pred nosom Joža Horvata koju je postavio Đoka Petrović, a u glumačkoj "momčadi" bili su – A. Cilić, B. Krleža, D. Krča, V. Timer, I. Kolesar, Đ. Trbuhović, M. Matošević... I drama Slavka Kolara Sedmorica u podrumu doživjela je 1949. praizvedbu u HNK. Režiju je potpisao Mato Grković. Ada Nagy je bila Marica a suigrači su joj bili – V. Maričić, M. Župan, D. Krča, G. Kraus, G. Huml, D. Knapić, Đ. Milaković...

Početak 1952. uprizorena je Mećava, prva drama Pere Budaka. Redatelj je bio Ljudevit Galic, a u podjeli je, kao Anđa, bila i A. Nagy, dok su stožerne likove utjelovili Mila Dimitrijević, Emil Kutijaro, Milan Orlović, Mira Župan, Mica Šekulin... Sudjelovala je u praizvedbi Pauka Rasima Filipovića, također i u prvoj inscenaciji drame Na otoku koju su napisali Marin i Jure Franičević. Bila je aktivna i u svjetskome repertoaru: utjelovila je Helenu u Shakespeareovoj komediji San ljetne noći. Bila je "Anka, služavka" u Gospođi ministarki srpskoga klasika B. Nušića.

"Ministarku" Živku utjelovila je, tada već veteranka, Mila Dimitrijević.

Bila je, kao Amelija, u ansamblu koji je početkom 1951. inscenirao Lorcinu "žensku" dramu Dom Bernarde Albe. Režiju je osmislio Kosta Spaić, to mu je bila prva režija u HNK. U ženskom su ansamblu bile veteranke i prvakinja (Ela Hafner-Gjermanović, Greta Kraus, Božena Kraljeva, Ivona Petri), ali i glumice mlađega naraštaja (Nela Eržišnik, Vjera Žagar, Ljubica Mikuličić, Dubravka Gall, Zdenka Trajer...). Godine 1952. Ada Nagy se "preselila" na Kaptol, pristupila Komediji. I tu se družila sa Shakespeareovim likovima, sudjelovala u inscenaciji njegove komedije Vesele žene windsorske koju je postavio Slavko Midžor. Suigrači su joj bili – S. Vujatović, V. Misita, B. Kubik, I. Sotošek, D. Šatalić, M. Merlić, M. Vujnović, M. Micić...

Sudjelovala je i u hrvatskoj praizvedbi glasovite Ionescove Čelave pjevačice koju je režirao Vlado Habunek, a u ansamblu su bili V. Orlović, B. Bonacci, T. Anić, D. Šatalić...

Nakon sedam-osam godina angažmana Ada Nagy napustila je Komediju, te izabrala status slobodne glumice. No, odustala je od teatra i "dasaka" koje život znače. Povremeno je nastupala u dramskim produkcijama ondašnjega Radio Zagreba.

Ivan BOŽIČEVIĆ